

a) Tidsgrensen for skattepligtigt Ophold i en Kommune ned sættes til 2 Maaned; et fast Ophold af kortere Varighed i Skatteaaret begrunder Skattepligt til Kommunen, naar det er en Fortsættelse af et tidligere skattepligtigt Ophold sammesteds i det umiddelbart forudgaaende Skatteaar;

b) I de Tilfælde, da en Person's Skat ifølge Landkommunallovens § 21 (jfr. tilsvarende Lovbestemmelser for Kjøbenhavn og Købstæderne) skal deles navnlig i Forhold til Opholdets Varighed i hver af to eller flere Kommuner, kan der af de interesserede Kommuner eller af Indenrigsministeren, naar Spørgsmaalet kommer til hans Afgørelse, ogsaa tages Hensyn til Opholdets Karakter, naar dette kun er midlertidigt, medens den skattepligtige har sit Hovedophold eller Erhverv i den anden Kommune. Dog kan de af disse Hensyn kun afviges fra Tidsberegningen saa vidt, at der kan tillægges den ene Kommune indtil en Fjerdedels Andel i det efter Tidsberegningen skattepligtige Ophold i den eller de andre Kommuner. Spørgsmaal om denne Fordeling afgøres endelig af Indenrigsministeren;

c) Ophold i en Kommune, der skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv og ikke udstrækker sig over hele Skatteaaret, medregnes som skattepligtigt til vedkommendes egentlige Opholdskommune; det samme gælder om Ophold uden Hensyn til Varigheden paa Sindsfygeanstalter, Abnormanstalter eller lignende Anstalter, saa vel som om Hensiddene i Straffeanstalter, Arrester eller deslige;

d) under Skatteligningen skal inddrages ikke blot alle, der ved dens Affattelse have fast Ophold i Kommunen, men ogsaa enhver, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at han i mindst 2 Maaned af Skatteaaret vil have skattepligtigt Ophold sammesteds; til dem, der som Følge heraf inddrages under Vigningen, saa vel som til deres Opholdskommune, bliver der at meddele særlig Underretning om Skatteansættelsen;

e) den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning, eller paa anden Maade bliver skattepligtig til en Kommune uden for Kjøbenhavn, kan af den sædvanlige Vigningsmyndighed særskilt ansættes til at svare Formue- og Lejlighedskat. Om Ansættelsen bliver der at meddele ham særlig Underretning med Tilfendgivende, at han, hvis han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til vedkommende Myndighed; dennes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaantes for den

overordnede Vigningsmyndighed inden 14 Dage, efter at Beslutningen er meddelt ham. Klager, der indkomme efter Udløbet af de ovennævnte Friste, ere uden Betydning. Den, der saaledes er ansat til at svare Skat, og som i øvrigt opfylder Betingelserne for at være skattepligtig til Kommunen, skal svare Bidrag for Tiden fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned, dog i intet Tilfælde for en tidligere Tid end det Halvaar, i hvilket der er meddelt paagældende Underretning om den skete Skatteansættelse. — Den i Kommunerne uden for Kjøbenhavn hidtil anvendte Tilleggslikning bortfalder fremtidig. — For Kjøbenhavns Vedkommende har det sit Forblivende ved de i Lov af 1ste April 1887 § 9 givne Regler for Skatteansættelse af den, der i Løbet af Skatteaaret tilflytter Kommunen, dog med den foran bestemte Begrænsning af Tiden for Skattepligtens Indtræden. — Efter Reglerne for tilflyttede behandles ogsaa den, der er tilflyttet en Kommune i Tiden mellem Mandtalslisternes og Skatteligningens Affattelse, med den Virkning, at han, selv om hans Tilflytning først oplyses i Løbet af det ny Skatteaar, dog er skattepligtig fra dets Begyndelse;

f) den, der i Skatteaarets Løb fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne saa længe, indtil han bliver skattepligtig til den Kommune, til hvilken han er flyttet (jfr. e.) dog i intet Tilfælde for længere Tid end til Udløbet af det Fjerdingaar, i hvilket han er fraflyttet;

g) naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udløbet af den Maaned, i hvilken han er død; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. e.)

§ 2.

Bed Forhandling mellem Sogne- og Amtsråd tilvejebringes der Skattevedtægter for Landkommunerne. Hvert Sogneraad gør derom Indstilling til Amtsrådet. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Fler-tallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejder Amtsrådet en fælles Skattevedtægt for Amtets Landkommuner, som disse skulle følge ved Vigning af Skatten paa Formue og Lejlighed. Dog kan der for saadanne Kommuner, der have købstadlignende Bebyggelse, efter vedkommende Sogneraads Indstilling foretages Afvigelser fra den almindelige Skattevedtægt.